

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1130/2018
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП из Београда, против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Никола Рашић, адвокат из ..., ББ из ..., чији је пуномоћник Младен Никић, адвокат из ... и тужених ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Рашић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5400/16 од 03.02.2017. године, у седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5400/16 од 03.02.2017. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5400/16 од 03.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 24778/13 од 02.12.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог тужених АА, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., за понављање поступка окончаног пресудом Трећег општинског суда у Београду П 1643/16 од 06.11.2008. године, која је постала правноснажна 13.05.2011. године, доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5398/10. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Трећег општинског суда у Београду П 1643/06 од 06.11.2018. године, која је постала правноснажна 13.05.2011. године, доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5398/10, у делу става првог изреке пресуде којим је одлучено о тужби тужиоца против тужених, а којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени АА, ВВ, ГГ и ДД да као солидарни дужници са осталим туженима плате 1.945.705,00 динара, са законском затезном каматом од 11.08.2008. године па до исплате, као и у делу става другог изреке пресуде којим су обавезани тужени, као солидарни дужници са осталим туженима, да накнаде тужиоцу 373.835,00 динара на име трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене АА, ВВ ГГ и ДД, да му као солидарни дужници исплате 1.945,704,00 динара, са законском затезном каматом од 11.08.2008. године па до исплате. Ставом четвртим, петим, и шестим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка на начин и у износима наведеним у изреци.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5400/16 од 03.02.2017. године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена првостепена пресуда, у ставовима трећем, четвртм, петом и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, с обзиром да је пресуда којом се окончава поступак укинута, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као о посебној ревизији, будући да је спорно правно питање везано за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда не одступа од судске праксе у тумачењу и примени права. Правноснажна пресуда, коју је тужилац приложио, није доказ о различитом поступању судова у истој или сличној чињеничноправној ситуацији као што је конкретна, као ни супротном пресуђењу судова о истом захтеву као што је конкретан. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарсу противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је поднео тужбу 17.05.2006. године, ради дуга.

Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена потврђена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, у делу којим је одбијен тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу исплате накнаду за уређење грађевинског земљишта у износу од 1.945.705,00 динара, па тај износ представља вредност предмета спора побијаног дела.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (на дан подношења тужбе 1 евро је вредео 87.6500 динара), ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић